

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupen Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem, se sídlem Božanovská 884/10, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2014, č. j. 109/2014-160-SPR/3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 14. 2. 2014, č. j. 109/2014-160-SPR/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Kamila Fotra, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal svou žalobou zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) ze dne 14. 7. 2009, č. j. MHMP-594124/2009, ve věci řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Žalobce rozhodnutí žalovaného i MHMP považuje za nezákonné, nesprávné a tvrdí, že zasahuje do jeho osobní i majetkové sféry.

Žalobce uvádí, že v lednu 2009 doručil MHMP žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomu žalobce podal námitky, protože si nebyl vědom, že by v minulosti spáchal nějaké

přestupky. Po seznámení se se spisem žalobce zjistil, že celkového počtu 12 bodů měl dosáhnout přestupkem ze dne 16. 8. 2008. Následně bylo žalobci doručeno rozhodnutí o zamítnutí námitek. To žalobce napadl odvoláním, které bylo rozhodnutím žalovaného zamítnuto a rozhodnutí MHMP bylo potvrzeno.

Žalobce tvrdí, že obě rozhodnutí byla vydána, aniž by žalovaný či MHMP obstarali jednotlivé pokutové bloky, ze kterých by najisto plynulo, že záznamy napadené námitkami jsou správné. Podle názoru žalobce napadené rozhodnutí nemá oporu ve spise, protože žalovaný ani MHMP nedisponují žádnými důkazy o tom, že byl žalobce potrestán v blokovém řízení za přestupky, které jsou sankcionované záznamem bodů v registru řidiče.

Žalobce dále namítá, že postup MHMP a žalovaného je nesprávný a nezákonný, neboť žádný z nich nereagoval na žalobcovy námitky. V námitkách z 9. 2. 2009 žalobce napadal samotné spáchání přestupků a požadoval doložení pokutových bloků k jednotlivým přestupkům. Žalobce si je vědom, že několikrát přistoupil na blokové řízení. Avšak ne každé jednání řidiče je bodově hodnoceno a policisté mu zpravidla tvrdili, že projednaný přestupek s bodovým hodnocením spojen nebyl. Proto žalobce pořádal MHMP o zajištění jednotlivých pokutových bloků. Ty MHMP ani žalovaný neobstarali a neuvedli ani důvody, proč tak neučinili.

Žalobce považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelná, jelikož pouze uvádějí výčet přestupků, za které byl žalobce v minulosti potrestán, ale už neuvádějí, proč pokládají jednotlivá oznámení o přestupku za správná, když si správní orgány pokutové bloky neobstaraly. Jednotlivá oznámení o přestupcích jsou sice podkladem pro záznam bodů, ale v řízení o námitkách se nemůže jednat o podklad, který by vedl k objektivnímu zjištění, že záznam bodů byl proveden správně. MHMP ani žalovaný nezjišťovali, zda pro každý záznam skutečně existuje rozhodnutí orgánu veřejné moci. Základní podmínkou pro existenci záznamu bodů je pravomocné rozhodnutí orgánu veřejné moci, kterým je uložena sankce za jednání, jež je se záznamem spojeno. V řízení o námitkách je třeba vycházet nikoli jen z jednotlivých oznámení o uložení pokuty, ale je třeba zajistit i jednotlivá rozhodnutí o přestupcích.

Žalobce odkazuje na judikaturu NSS (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a stanovisko veřejného ochránce práv, z nichž plyne, že MHMP a žalovaný si měli obstarat jednotlivé pokutové bloky a přezkoumat, zda pro každý sporný záznam bodů existuje rozhodnutí, o které se záznam opírá.

Dále žalobce namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů (§ 2, 3, 6 správního řádu), jelikož nevedl MHMP k tomu, aby šetřil práva žalobce a zjistil, zda pro každý záznam bodů existuje způsobilý podklad. Žalovaný pak porušil legitimní očekávání žalobce, který přepokládal, že žalovaný bude postupovat tak, aby zjistil pravý stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů.

Žalovaný ve svém vyjádření k obsahu žaloby uvádí, že v řízení o přezkumu prvostupňového rozhodnutí se řídil právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Podle NSS je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá jednání řidiče podle přílohy k zákonu o silničním provozu.

Správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší. Při přezkoumávání správnosti záznamu může správní orgán vycházet z těch podkladů, které má na základě zákona k dispozici, tj. z podkladů, které mu sloužily pro provedení záznamu.

K námitkám, že žalovaný nezjišťoval, zda pro každý záznam skutečně existuje rozhodnutí orgánu veřejné moci, žalovaný odkazuje na spisovou dokumentaci. Námitky žalobce totiž směřovaly nikoliv proti záznamu bodů, ale přímo proti jednotlivým rozhodnutím o přestupcích (blokovým pokutám). Žalobce měl možnost vždy v případě pochybnosti o zákonnosti některé z blokových pokut podat podnět k přezkumnému řízení. V odvolacím řízení žalobce pouze předložil písemnost nazvanou „Stížnost na postup odboru služby pořádkové policie“ a současně podal podnět k přezkumnému řízení. Ze spisové dokumentace již ale není možné zjistit, kdy byla vyhotovena a zda byla vůbec doručena Policii ČR. Žalovaný na základě vlastní činnosti zjistil, že přezkumné řízení ve věci napadené blokové pokuty zahájeno nebylo.

Z těchto důvodů žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl v celém jejím rozsahu.

V replice žalobce uvádí, že od samého počátku zpochybňoval záznamy bodů za jednotlivé přestupky a jako důkaz navrhuje doložení všech písemných podkladů a jím podepsaných pokutových bloků. Pokud snad měl prvostupňový správní orgán nějaké pochybnosti o předmětu řízení, které žalobce svým podáním vyvolal, měl žalovaného vyzvat, aby námitky upřesnil, což se nestalo. Prvostupňový správní orgán jistě nebyl na pochybách o předmětu řízení o námitkách, jelikož se tvrzení žalovaného o tom, že žalobce napadal pouze jednotlivé přestupky a nikoliv samotné záznamy bodů neodrazilo ani ve výroku rozhodnutí prvostupňového orgánu.

Pokud jde o tvrzení, že správním orgánům nepřísluší zkoumat správnost a zákonnost aktů veřejné moci, je třeba uvést, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, po jejímž doručení byly jednotlivé záznamy bodů žalobci v registru řidiče vyznačeny, nejsou rozhodnutím orgánu veřejné moci. Jednotlivým oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení nespovídá princip presumpce správnosti aktu veřejné moci, jelikož se nejedná o autoritativní rozhodnutí orgánu veřejné moci o právech a povinnostech adresáta, nýbrž jde o určitou písemnou informaci o činnosti orgánu veřejné moci, se kterou zákonodárce spojuje skutečnost provedení záznamu bodů. Záznamy bodů v příslušném registru řidičů se nedějí způsobem podle správního řádu a samotný řidič nemá

možnost ovlivnit provedení jednotlivého záznamu bodů. Řidič může ovlivnit pouze další existenci záznamu bodů, o kterém se domnívá, že mu nepřísluší, a to námitkami, což žalobce také učinil.

Soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 s. ř. s., jelikož žalobce ani žalovaný svůj nesouhlas s takovým projednáním ve lhůtě dvou týdnů nevyjádřili.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 28. 1. 2009 oznámil MHMP žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského oprávnění. MHMP informoval žalobce o možnosti podat písemné námitky proti provedení záznamu bodů.

Dne 9. 2. 2009 adresoval žalobce Magistrátu hl. m. Prahy odvolání proti přidělení bodů, z důvodu, že si není vědom spáchání přestupků. Toto podání správní orgán vyhodnotil jako námitky proti provedení záznamu bodů.

Dne 11. 3. 2009 byl žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Z protokolu vyplývá, že podklady pro vydání rozhodnutí o námitce obsahují:

1) Oznámení o uložení pokutě v blokovém řízení za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení pod č. j. OŘ MP5 /035/2006-230-B-02, zaslané orgány Městské policie hl. města Prahy, obvodní ředitelství Praha 5, Štefánikova 13, Praha 5, na jehož základě byl jmenovanému zaznamenán 1 bod za přestupek dle § 22 písm. 1) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ze dne 18. 09. 2006 (porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., dopravní značka B 2 - zákaz vjezdu všech vozidel - vyřízeno na místě uložním blokové pokuty).

2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pod č. j. ORI-20/D1-BP-2007 zaslané orgány Policie České republiky, dopravní inspektorát obvodního ředitelství Praha 1, Krakovská 16, Praha 1, na jehož základě byly jmenovanému zaznamenány 2 body za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ze dne 16. 01. 2007 (vyřízeno na místě uložním blokové pokuty).

3) Oznámení o projednání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích pod č. j. MPLu-0068/2007 zaslané orgány Městské policie Luhačovice, ul. Nábřežní 971, Luhačovice, na jehož základě byly jmenovanému

zaznamenány 2 body za přestupek dle § 22 písm. f) bod 4 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, spáchaný dne 16. 1. 2007 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pod č. j. ORIV-8460/PŘ-63-2007 zaslané orgány Policie České republiky, oddělení hlídkové služby, Choceradská 2600/13, Praha 4, na jehož základě byl jmenovanému zaznamenán 1 bod, za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ze dne 28. 03. 2007 (porušení § 32 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích pod č. j. 648/2007/OP zaslané orgány Obecní policie Líbeznice, Mělnická 275, Líbeznice, na jehož základě byly jmenovanému zaznamenány 2 body za přestupek dle § 22 písm. f) bod 4 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, spáchaný dne 20. 11. 2007 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

6) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pod č. j. ORPO-123-S69/DI-2008 zaslané orgány Policie České republiky, dopravní inspektorát okresního ředitelství, 250 66 Zdiby, na jehož základě byly jmenovanému zaznamenány 3 body, za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. i) bod 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, spáchaný dne 11. 03. 2008 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

7) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pod č. j.; ORÍL24137/PŘ-2008-63 zaslané orgány Policie České republiky, oddělení hlídkové služby, Lýskova 1593, Praha 5, na jehož základě byly jmenovanému zaznamenány 2 body, za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. i) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ze dne 16. 09. 2008 (porušení § 13 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

Ze správního spisu dále plyne, že žalobce požádal o přerušení řízení podle § 64 správního řádu a oznámil, že bude podávat žádost o přezkum v jednotlivých případech.

Dne 16. 3. 2009 MHMP řízení usnesením přerušil. Po uplynutí lhůty k přerušení řízení správní orgán žalobci sdělil přípisem z 29. 6. 2009, že v řízení bude pokračováno vydáním rozhodnutí.

Dne 14. 7. 2009 MHMP rozhodl tak, že námitky žalobce se zamítají jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 16. 9. 2008 se potvrzuje.

V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce uvedl, že podal na Policii ČR stížnost na postup odboru služby pořádkové policie. Zároveň žádal o zahájení přezkumného řízení o uložení pokuty za jednání, které bylo dne 16. 9. 2008 posouzeno jako přestupek, na základě něhož měl žalobce dosáhnout dvanácti bodů. Žalobce tvrdil, že se přestupku vůbec nedopustil.

Předně se zdejší soud zabýval otázkou, zda v případě námitek proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, se lze domáhat v námitkovém řízení posouzení

toliko posledního záznamu, nebo všech záznamů, které ve svém součtu vedly k dosažení 12bodové hranice. Na tuto lze nalézt odpověď v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č. j. 6 As 294/2014-40, dle něhož „provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů“, je ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu každý ze záznamů, kterými bylo v součtu dosaženo 12 bodů. Na tomto půdorysu se tedy soud následně zabýval žalobními námitkami.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdí, že postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, tedy že zkoumal, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá jednání řidiče podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Soud žalovanému nemůže přisvědčit. Jak totiž vyplývá z rozsudku téhož soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, v rámci přezkumu, zda existuje způsobilý podklad pro konkrétní záznam v registru řidičů, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu povinen obstarat si prvotní doklady autoritativně určující, že dotčený řidič vskutku konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který byl sankcionován. Takovým podkladem ovšem rozhodně není oznámení policie nebo obecní policie, popřípadě správního orgánu o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Jedná se totiž pouze o oznámení, jímž orgán policie (popřípadě správní orgán) informuje orgán příslušný k vedení registru řidičů o blokovém řízení a jeho výsledku.

Namítá-li dotčený řidič v námitkovém řízení, že přestupek uvedený v oznámení vůbec nespáchal, jako je tomu právě v nyní posuzované věci, nemůže správní orgán rozhodující o námitkách přezkoumávat provedení záznamu bodů toliko na základě těchto podkladů (oznámení). V případě takových námitek tedy bude nezbytné doplnit dokazování o prvotní doklady autoritativně určující, že konkrétní osoba konkrétním jednáním spáchala přestupek, za který byla pravomocně sankcionována (tj. rozhodnutí o přestupku, resp. doklady o projednání přestupku uložení pokuty v blokovém řízení). Vyžádání si těchto dokladů nijak není v rozporu s tím, že v řízení o námitkách nelze přezkoumávat pravomocná rozhodnutí. Orgán příslušný vést registr řidičů nepodrobí rozhodnutí, blokovou pokutu či jim předcházející řízení přezkumu v procesním slova smyslu, ale pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě, případně zda doklad o blokové pokutě obsahuje potřebné náležitosti (např. podpis řidiče, popis deliktního jednání atd.), aby jej vůbec bylo možno považovat za způsobilý podklad pro záznam bodů.

Takto správní orgány v nyní posuzované věci nepostupovaly a spokojily se toliko s nepřímými podklady. Je-li tedy jádrem žalobních námitek žalobcův názor, že si správní orgány měly obstarat jednotlivé pokutové bloky, je ve světle právě uvedeného žaloba důvodná.

Soud se však neztotožňuje s žalobcem, že důsledkem pospaného pochybení správních orgánů je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jedná se totiž primárně

o vadu nikoli vlastního odůvodnění rozhodnutí, ale o procesní vadu spočívající v nedostatečných skutkových zjištěních, která má vliv na zákonnost rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru o důvodnosti žaloby, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro vady řízení a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Byť se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí i prvního stupně, soud uvážil, že není a priori vyloučeno odstranit vytýkané vady v řízení před žalovaným správním orgánem. Žalovaný tak má možnost uvážit, zda s ohledem na jeho správní praxi i na hospodárnost řízení odstraní vytýkané vady sám, nebo tím zaváže správní orgán prvního stupně ve svém zrušujícím rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna za zastoupení se zvyšuje o 21% z 6 800 Kč, tedy o 1 428 Kč. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 11 228 Kč. Za repliku soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť v převážné míře jen opakuje a rozvíjí tvrzení a argumenty již obsažené v žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. ledna 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.